

“1-) İş bu kamu davası dosyasında Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 24/10/2022 gün ve 2022/35561 esas sayılı iddianamesi ile Sanık ... ..'ın Şikayetçi ... ..'a yönelik 23/09/2022 - 25/09/2022 tarihleri arasında teselsülen nitelikli hırsızlık eylemi nedeniyle TCK.nın 142/2-h, 143/1, 43/1, 53., 58., 63. maddeleri gereğince cezalandırılması istenilmiştir.

Kamu davası Uyar'tan yapılan tevzii sonucunda Bakırköy 6. Asliye Ceza Mahkemesine dağıtılmış ve bu mahkemece yapılan yargılama sonucunda mahkemenin 24/11/2022 gün ve 2022/700 Esas 2022/923 Karar sayılı kararı ile Sanık ... ..'ın TCK.nın 142/2-h, 143/1, 43/1, 62/1, 63., 58., maddeleri gereğince neticeten 7 Yıl 9 Ay 22 Gün hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

İlk derece mahkemesinin bu kararının Sanık ... .. ve Müdafii Av. ... .. tarafından istinaf edilmesi üzerine keza Uyar'tan yapılan tevzii ile kamu davası dosyası dairemize tevzii olunmuş ve dairemizce yapılan istinaf incelemesi sonucunda ise dairemizin 21/02/2023 gün ve 2023/503 Esas 2023/685 Karar sayılı ilamı ile tespit edilen hukuka aykırılıklar nedeniyle ilk derece mahkemesinin kararı CMK.nın 289/1-i maddesi delaletiyle CMK.nın 280/1-e maddesi gereğince bozularak ilk derece mahkemesine iade olunmuştur.

İlk derece mahkemesince bozma üzerine yapılan yargılama sonucunda bozma ilamında belirtilen hukuka aykırılıklar giderilmiş ve Bakırköy 6. Asliye Ceza Mahkemesinin 12/04/2023 gün ve 2023/209 Esas 2023/310 Karar sayılı kararı ile sanığın yeniden TCK.nın 142/2-h, 143/1, 43/1, 62/1, maddeleri gereğince 7 yıl 9 ay 22 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

Bu kararında istinaf olunması üzerine dairemizin 30/05/2023 gün ve 2023/1890 Esas 2023/1959 Karar sayılı ilamı ile bu kerre ilk derece mahkemesinin kararında hukuka aykırılık olmadığı yönünde yapılan tespit ile esastan red kararı verilerek ilk derece mahkemesinin kararı onanmıştır.

Dairemizin bu kararına karşı Sanık Müdafii Av. ... .. tarafından temyiz yasa yoluna başvurulması üzerine dairemiz kararının temyiz incelemesi Yargıtay 2. Ceza Dairesince yapılmış ve dairemiz kararı Yargıtay 2. Ceza Dairesinin 09/10/2023 gün ve 2023/22004 Esas 2023/5273 Karar sayılı ilamı bozularak kamu davası mahkememize iade olunmuştur.

Yargıtay 2. Ceza Dairesinin bozma ilamından sonra CMK.nın 302/2 maddesi gereğince bozulan dairemiz kararı CMK.nın 307/1 maddesinin açık emri gereğince duruşmaya alınmış ve dairemizdeki kovuşturmayaya başlanılmıştır.

Bu süreçte dairemizce yapılan değerlendirmede; Yargıtay 2. Ceza Dairesinin bozma kararının hukuka aykırı olduğu vicdani kanaatine ulaşılmış, keza bu bozma kararının dayanak yapıldığı CMK.nın 304/2 maddesinin ve bu maddenin uygulanmasının husule getirdiği hukuki neticelerin ehemmiyetli seviyede Anayasa'ya aykırı uygulamalar doğurduğu değerlendirilmiş ve anayasaya aykırı görülen CMK.nın 304/2 maddesinin ve bu maddenin Yargıtay'ca uygulanması ile husule gelen Anayasa'ya aykırı uygulamaların ortadan kaldırılabilmesi için mezkur maddenin Anayasa'nın 152/1 maddesi gereğince anayasaya aykırılığının denetlenebilmesi için Anayasa mahkemesine başvuruda bulunmakta lüzum hissedilmiştir.

2-) Anayasa'nın 152/1 maddesinin "...Bir davaya bakmakta olan mahkeme, uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse..."

şeklinde düzenlemesi ile anayasaya aykırı olması nedeniyle incelenmesi talep olunabilecek kanun maddesinin kamu davasında uygulanabilecek bir maddi hukuk maddesi veya usul hukuku maddesi olması gerektiğini öncelikli koşul olarak düzenlenmiştir. CMK.nın 304/2 maddesinin dairemizde derdest bulunan kamu davasında uygulanıp uygulanmadığının belirlenmesi açısından yapılan değerlendirmede;

CMK. nın 304/2 maddesinin;

"(2) Yargıtay, dosyayı 303. maddede belirtilenlerin dışında kalan hâllerde yeniden incelenmek ve hüküm verilmek üzere hükmü bozulan bölge adliye mahkemesine veya diğer bir bölge adliye mahkemesine gönderir. (Ek cümleler:20/2/2019-7165/8 md.) Ancak bozma kararı;

a) İstinaf başvurusunun esastan reddi kararına ilişkin ise dosya, gereği için kararı veren ilk derece mahkemesine,

b) Hukuka aykırılığın düzeltilerek İstinaf başvurusunun esastan reddi kararına ilişkin ise dosya, gereği için kararı veren ilk derece mahkemesine ya da bozma kararının içeriği doğrultusunda Yargıtayca uygun görülmesi halinde bölge adliye mahkemesine, gönderilir.

Dosyanın ilk derece mahkemesine gönderildiği hallerde, kararın bir örneği de bölge adliye mahkemesine gönderilir."

Seklinde düzenlenmiştir.

Açıktır ki; kanunun koyucunun CMK.nın 304/2 maddesinde koyduğu hükmü öncelikle uygulayacak merci Yargıtay dairesidir. Bu bakış açısından istinaf dairelerinin CMK.nın 304/2 maddesini derdest kamu davasında uygulamadıkları değerlendirilmesi kuşkusuz hatalıdır. Zira bu değerlendirme dar ve gai yorumu dışlayan bir değerlendirme olur ve anayasaya aykırı kanun maddelerinin denetlenme sahasını daraltır. Bu ise anayasaya aykırı maddelerin ayıklanma alanının daraltılmasıdır ki hukuk devletlerinde kabulü mümkün olmamak gerekir. Esasen Anayasa koyucunun Anayasanın 152/1 maddesinin bakılmakta olan davada uygulanacak madde ibaresini; hem bu maddeyi doğrudan uygulayan mahkeme ve hem de bu maddeyi sonuçları itibarıyla uygulayan mahkeme için olduğunu değerlendirmek gerekir. Netice itibarıyla Yargıtay Ceza Dairesinin CMK.nın 304/2 maddesini uygulayarak dosyayı ilk derece mahkemesine veya istinaf ceza dairesine göndermesi işlemi ile dava dosyasının istinaf mahkemesine veya ilk derece mahkemesine gönderilmesi, gönderme işleminin bir yanı ise de, istinaf ceza dairesi de bozulan dosyayı esasa alabilme işlemini CMK.nın 304/2 maddesi ile yapabilmektedir. Dolayısıyla CMK.nın 304/2 maddesinin emri Yargıtay Ceza Dairesine "gönderme kararı ver" olduğu gibi, aynı madde ile kanun koyucu istinaf ceza dairesine de "görevli olduğunu kabul et, dosyayı esasa al, tensip yap ve bozmaya uyulup uyulmayacağı hususunda duruşma aç" emri vermektedir. Böylece istinaf ceza dairesinin dahi kamu davasının başlangıcında bu dosyayı derdest kamu davaları arasına almasındaki hukuki düzenleme CMK.nın 304/2 maddesinin emridir. Bu nedenle de istinaf ceza dairesince de kamu davasının en başında CMK.nın 304/2 maddesindeki usul hükmünü kamu davasında uygulayarak kamu davasını başlattığını ve anayasaya aykırı olduğu ileri sürülen CMK.nın 304/2 maddesinin istinaf ceza dairesinin derdest kamu davasında bozma ilamı sonrasında uygulanmak suretiyle kamu davasının yeniden görülmeye başlandığını kabul etmek gerekir.

3-) Yüksek mahkemenin de malumları olduğu üzere;

CMK. nın 286. maddesinin istinaf mahkemelerinin temyize tabi kararlarını düzenlemekte olduğu, bu kararlar arasında İstinaf mahkemelerinin bozma kararlarının bulunmadığı, bu nedenle bozma kararlarının kesin kararlardan olduğu, keza CMK.nın 284. maddesinin ise istinaf mahkemelerinin bozma kararlarına direnilemeyeceğinin ve bunlara karşı herhangi bir yasa yoluna gidilemeyeceğini düzenlenmiş olduğu, kanunumuzun düzenlemesine göre; Yargıtay Ceza Dairesinin yapacağı temyiz hukuka aykırılık denetimi sonucunda istinaf mahkemesinin kararının hukuka uygun olduğu vicdani kanaatine erişmesi halinde CMK.nın 302/1. maddesi gereğince temyiz başvurusunun esastan reddine, yapılacak inceleme sonucunda CMK.nın 303/1 maddesinde tahdidi olarak sayılan hukuka aykırılıkların tespiti hallerinde ise; Yargıtay Ceza Dairesince tespit olunan hukuka aykırılığın niteliğine göre karar üzerinde dosya üzerinden duruşma açmadan düzeltme yapmak suretiyle ya da duruşma açmak suretiyle istinaf dairelerinin kararlarına karşı düzeltilerek esastan red kararı verebilmekte olduğu izahtan varestedir.

Yüksek mahkemenin keza malumları üzerine;

CMK. nın 304. maddesinin Yargıtay Ceza Dairesince tespit edilen hukuka aykırılığın ilk derece mahkemesinde ya da istinaf mahkemesinde yapılacak yargılama ile ortadan kaldırılacağını tespit etmesi halini düzenlemekte olup, bu halde kanun koyucunun Yargıtay Ceza Dairesine bozma kararı vermesini emretmekte olduğu, kanun koyucunun bu madde ile Yargıtay Ceza Dairesine bozma kararı vermesi gerektiğini emrettiği hallerde İstinaf mahkemesinin kararını esas almasını, İstinaf mahkemesinin kararının doğrudan esastan red kararı olması halinde CMK.nın 304/2-a maddesi ile dosyayı ilk derece mahkemesine göndermesini, İstinaf mahkemesinin kararının düzeltilerek esastan red kararı olması halinde ise CMK.nın 304/2-b maddesi gereğince kamu davası dosyasını Yargıtay Ceza Dairesince tesbit olunan hukuka aykırılık gözetilip İstinaf ceza dairesine yada ilk derece mahkemesine göndermesini emretmekte olduğu hususları dahi izahtan varestedir.

Kanuni düzenleme böyle olmasına rağmen Yargıtay 2. Ceza Dairesinin bozma ilamı ehemmiyetli ölçüde hukuka aykırı olduğu gibi neticeleri itibarıyla ehemmiyetli Anayasa'ya aykırılıklar husule getirmektedir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, kanun koyucunun istinaf dairelerinin bozma ilamlarına karşı müracaat olunacak yasa yolu olmadığı halde Yargıtay Ceza Dairesi kanun koyucunun CMK.da öngörmediği bir yasa yolunu kanun vazıı imiş gibi var kabul etmesi ve bozma kararlarını incelemesi hukuka aykırıdır. Zira CMK.nın 286. maddesi Yargıtay'ın istinaf mahkemelerinin hangi kararlarını temyizen inceleyebileceğini tahdiden saymıştır. Bu maddede sayılan hükümler dışında Yargıtay'ın bir hükmü temyizen incelemesi mümkün değildir. Bu tahdit içtihatlar ile de kanunun açık hükmünü ihlal edecek şekilde genişletilemez. Kanun koyucu istinaf ceza dairelerinin bozma ilamlarının temyiz yasa yolunda incelenmesine o kadar karşıdır ki CMK.nın 286. maddesinde temyiz olunacak hükümler arasında bozma kararlarını tahdiden saymamakla yetinmemiş, CMK.nın 284/1 maddesinde istinaf ceza dairelerinin karar ve hükümlerine karşı direnilemeyeceğini düzenlemekle bozma karalarına karşı direnilemeyeceğini ayrıca koruma altına almıştır. Hukuki durumun böyle olmasına rağmen Yargıtay Ceza Dairesince bozma ilamlarını temyiz denetimine dahil etmesi kanuna açıkça aykırıdır.

Yargıtay Ceza Dairesinin bozma kararındaki bir başka hukuka aykırılık temyize başvuru ile başvuru sonucu incelenen hükmün farklılığı açısından. İstinaf ceza dairesinin bozma ilamından sonra ilk derece mahkemesince yapılan kovuşturma sonucunda

verilen hükmü istinafen inceleyip bu hükme yönelik başvuruyu esastan reddetmesi üzerine, kamu davasının taraflarınca istinaf ceza dairesince verilen bozma hükmüne değil, sonraki istinaf incelemesi sonucunda kurulan esastan ret kararına yönelik olarak temyiz başvurusunda bulunulmuş olmasına rağmen; Yargıtay Ceza Dairesinin esastan ret kararına ilişkin temyiz başvurusunu belki 2 sene önce kurulan bozma ilamına yönelik olduğunu kabul ederek temyiz incelemesi yapmış olması hukuken kabul olunabilir değildir. Yargıtay dairesinin bu şekil başvuru olmadığı halde başvuru varmış gibi temyiz incelemesi, bozma ilamına yönelik inceleme yapar iken başvuru yapılamayacağını, hukuka aykırı olarak başvuru yapılmış olsa ile iki sene sonraki başvurunun bozma ilamı açısından geçirilmiş olacağını gözetmemesi CMK.nın 304/2 maddesinin çok daha kazuistik metodla düzenlenmesi gerektiğini düşündürmektedir.

#### 4-) Öte yandan;

Kanuni düzenleme yukarıda belirtildiği şekilde olmasına rağmen iş bu kamu davası dosyasında temyiz incelemesinden önce dairemizce kurulan esastan red kararı doğrudan esastan red kararı olduğu halde ve bu nedenle CMK.nın 304/2-a maddesi gereğince dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesinde kanunun lafzından kaynaklanan açık bir kanuni mecburiyet bulunduğu halde; Yargıtay ceza dairesince kanundaki düzenlemeye aykırı olarak dosya, bozma ilamı gereğince işlem yapılmak üzere ilk derece mahkemesi yerine, İstinaf mahkemesine, yani dairemize gönderilmiştir. Üstelik Yargıtay Ceza Dairesince bu bozma kararı verilir iken, ilk derece mahkemesi kararı ile birlikte İstinaf mahkemesinin kararının bozulmasına da karar verilmiş ve buna özellikle vurgu yapılmıştır. İşte bu uygulama anayasaya aykırıdır.

Yargıtay Ceza Dairesinin bozma kararı ile CMK.nın 286. maddesi gereğince İstinaf dairesinin kararını bozmakla yetinmek yerine, bu kararla birlikte ilk derece mahkemesinin kararını da bozmuş olması CMK.nın 304. maddesinin Anayasa'ya aykırı hale getirmektedir. Zira, ceza muhakemesi kanunun İstinaf mahkemelerine verdiği görev; CMK.nın 2. bölümünde istinaf başlığı altında düzenlenmekte olup kanunun 272. maddesinden 285. maddesine kadar olan bölümde yer almaktadır. Bu bölümde kanun koyucu İstinaf mahkemesine hiçbir halde ilk derece mahkemesi görevi vermemiş olup, vermiş olduğu görev denetleme görevidir. Kanun koyucunun İstinaf mahkemesine vermiş olduğu görev istinaf görevi olup bu görevde bir DENETLEME görevidir. Yargıtay Ceza Dairesinin CMK.nın 304. maddesine dayanarak hem İstinaf mahkemesinin kararını hem de yetkisi olmadığı halde ilk derece mahkemesinin kararını bozmuş olması İstinaf mahkemelerinin denetleme görevini ortadan kaldırır mahiyettedir. Zira; ilk derece mahkemesinin kararının Yargıtay Ceza Dairesince bozulmuş olması İstinaf dairelerine denetleyeceği bir mahkeme kararı bırakmamaktadır. Bu halde, bozma ilamından sonra İstinaf dairesi ilk derece mahkemesi kararı da bozulmuş olduğundan CMK.nın 272-285. maddeleri arası emredildiği şekilde bir denetleme muhakemesi yapamamakta, ilk derece mahkemesi olarak yargıla yapmak durumunda kalmaktadır.

Bu durum ise, Anayasa'nın 142/1. maddesindeki Anayasa koyucunun "...Mahkemelerin kurulumu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir..." şeklinde iradesine apaçık aykırıdır. Zira, mezkur şekilde bozma nedeni ile Yargıtay Ceza Dairesi İstinaf dairesine kanunla verilen yetki ve görev dışında BAŞKA BİR GÖREV ve YETKİ VERMEKTEDİR. Bu durum ise mahkemelerin görevlerinin ve yetkilerinin kanunla belirleneceği yönündeki emredici Anayasa maddesine AÇIKÇA aykırıdır.

5-) CMK.nın 304/2 maddesindeki düzenleme Anayasa'nın 40/1-2. Maddesine dahi aykırıdır. Anayasa'nın 40/1-2. maddesinin; "...Anayasa ile tanınmış hak ve hürriyetleri ihlal

edilen herkes, yetkili makama geciktirilmeden başvurma imkanının sağlanmasını isteme hakkına sahiptir.

Devlet, işlemlerinde, ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır..." şeklindeki düzenlemesi ile temel hak ve özgürlüklerin etkin bir şekilde korunmasını öngörmekte iken, Yargıtay ceza dairesinin yukarıda anlatılan uygulaması kanundaki düzenleme ile çelişen sonuçlar doğurmuştur. Bu sonuçlar nedeniyle Yargıtay ceza dairesinin anlatılan uygulamaları; temel hak ve özgürlüklerin korunmasında temel teşkil eden muhakeme hukuklarının sağladığı güvenceleri de ehemmiyetli ölçüde sarsar niteliktedir. Esasen muhakeme hukuklarının temel hak ve özgürlüklerini en temel koruyucu yasalar olduğu ve bu yasalarda belirliliğin ve açıklığın egemen olup, temel hak ve özgürlükleri koruyup kollamalarının gerektiği hususunun tartışılmaz olduğu tüm yüksek mahkemelerin kararlarında geniş yer bulmuştur. Böyle iken Yargıtay ceza dairesinin CMK.nın 304/2 maddesinin lafzına açık uygulaması bu belirliliği ortadan kaldırır mahiyettedir.

Bu nedenlerle Yargıtay ceza dairesinin CMK.nın 304/2 maddesine ilişkin uygulama Anayasanın 40/1-2 maddesine de aykırıdır.

6-) CMK.nın 304/1-2. maddesinin bu düzenlemesi ve bu düzenlemenin uygulaması nedeniyle husule gelen sonuçlar Anayasamızın 36/1-2. maddesindeki;

"...Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz..."

sekindeki hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkına da aykırılık teşkil eder. Zira, Yargıtay Ceza Dairesinin bozma ilamı ile kanunun açık düzenlenmesine aykırı olarak bozma sonrası yargılama yerini kanun koyucunun düzenlemesine açıkça aykırı olarak belirlemiş olması kişilerin kanunda belirlenen yargı yerlerinden başkaca yargı yerlerinden yargılanır olmasını mümkün kılar ki bu durumun Anayasanın 36/1-2 maddesindeki adil yargılanma hakkına açıkça aykırı olacağı kuşkusuzdur.

7-) Keza, Yargıtay Ceza Dairesinin CMK.nın 304/2 maddesine ilişkin bu uygulaması Anayasanın 138. maddesine de aykırıdır.

Anayasa'nın 138. maddesindeki;

"...Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanı kanaatlerine göre hüküm verirler.

Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görölmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz.

Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez..."

şeklindeki emredici düzenlemeye de aykırılık oluşturur. Zira, İstinaf mahkemelerine ilişkin CMK.nın 272-285. maddeleri arasındaki düzenlemelerde İstinaf dairelerine denetim muhakemesi yapma emri verilmiş olduğundan ve İstinaf mahkemelerinin "olay muhakemesi" gerçekleştirme yetkisinin ise mahkemenin görevi değil, yetkisi olup, bu yetkiyi gerekli olduğu zamanlarda kullanabilme salahiyeti bulunduğundan Yargıtay Ceza Dairesinin mezkur şekilde bozma kararının fiili uygulamasının İstinaf dairesinin bu hususu takdir etme yetkisini de kaldırmaktadır. İstinaf mahkemelerinin gerekliliğine binaen olay muhakemesi gerçekleştirebilme yetkisine sahip olmasıyla Yargıtay Ceza Dairesinin kanuna aykırı uygulama ile istinaf ceza dairelerini bu yönde davranmaya mecbur bırakmasının farklı olgular olduğu da izahtan varestedir. Yargıtay'ın dosyayı bahsi geçen nitelikteki bir süreçte İstinaf mahkemesine göndermek gibi bir yetkisi olmadığından İstinaf mahkemelerine yargı yetkilerinin kullanımında dolaylı da olsa bir şekilde talimat vermiş olmaktadır. Daha açık bir anlatımla Yargıtay Ceza dairesi mezkur bozma kararı ile istinaf ceza dairelerinin denetim mahkemesi niteliğini ortadan kaldırmakta ve bu mahkemeleri ilk derece muhakemesi niteliğini taşıyan bir yargılama yapmaya mecbur bırakmaktadır.

Bu durum ise Anayasa'nın 138. maddesindeki "Hiç kimsenin yargı yetkisinin kullanımında mahkemelere emir ve talimat vermeyeceği" üst normuna aykırılık teskil eder.

8-) Yargıtay Ceza Dairesinin benimsemiş olduğu bu uygulamanın usul ekonomisi açısından da kabul edilebilmesi mümkün değildir. Zira, CMK.nın 307/3. maddesi bozmaya uyma sonrası kanun yoluna başvurulması halinde; bu halde kanun yolunu İstinaf değil temyiz yasa yolu olarak öngörmüştür. Anayasa'nın 141/4. maddesinin "...Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir..." şeklindeki emri kanun koyucuya davaları en az giderle ve mümkün mertebe süratle sonuçlandırmayı temin edecek kanuni düzenlemeler yapılmasını emretmektedir. CMK.nın 304. maddesinin yukarıda zikrolunan şekilde uygulanmış olmasının ise mezkur düzenlemeleri ile davaların giderlerini arttırdığı gibi dava süratini de düşürdüğü izahtan varestedir. Bu nedenle CMK.nın 304/2. maddesinin bu haliyle Anayasa'nın 141/4 maddesine aykırıdır.

9-) Son olarak belirtmek gerekir ki;

Yüksek mahkemenin malumları olduğu üzere;

Ve;

Anayasa Mahkemesinin 20/07/2022 gün ve 2021/121 Esas, 2022/88 Karar sayılı ilamında belirtildiği üzere;

Yüksek mahkeme;

İptali talep olunan kanun maddesinin Anayasa'ya aykırılığının tespitinde sadece kanun maddesinin lafzen Anayasa'ya aykırı olup olmadığını denetlemekle yetinmemekte, bu kanun maddesinin yargı mercilerince uygulanış şeklinin sonucu olarak temel hak ve özgürlük ihlallerinin meydana gelmesi halinde dahi iptali talep olunan maddenin anayasaya aykırı olup olmadığı denetimini yapabilmektedir. CMK.nın 304/2 maddesi de tam da bu maddeler arasında yer alır. Zira Yargıtay ceza dairesinin bozma ilamı ile yargılama merciinin kanundaki belirliliği ilkesi, Yargıtay ceza dairesinin yargılama merciini kanuna aykırı olarak belirlemekle belirlilik ilkesini ortadan kaldırmakta, bu durumda kanunun belirlediği merci dışında bir mahkemenin

Esas Sayısı : 2025/12  
Karar Sayısı : 2025/11

yargı yapması nedeniyle kişilerin tabi hakim ilkesine aykırı yargılanması sonucunu doğurmakta, böylece en temel hak ve özgürlük olan adil yargılama hakkını zedelemektedir.

Bu nedenlerle;

**KARAR;**

CMK. nın 304/2. maddesinin; is bu kamu davası dosyasında dairemizce KAMU DAVASININ GÖRÜLMEMEYE BAŞLANMASI AŞAMASINDA KAMU DAVASINDA UYGULANAN MADDE OLDUĞUNA,

Mezkur maddenin Anayasa'nın 36/1-2, 40/1-2, 138, 142, 141/4. maddelerine aykırı OLDUĞUNA,

Anayasa'nın 152/1 maddesi gereğince dairemizin aykırılık yönündeki teklifinin değerlendirilmek üzere dava dosyasının uyarı üzerinden ANAYASA MAHKEMESİNE BAŞVURUDA BULUNULMASINA, DAVA DOSYASININ UYAR ÜZERİNDEN ANAYASA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNE,

İş bu kamu davasının 6 ay süre ile Yüksek Mahkemenin bu süre içerisinde karar vermesi ihtimaline binaen karar verilmeyip, DOSYANIN DERDEST BEKLETİLMESİNE,

Dairemizin işbu kamu davası dosyasında 09/12/2024 tarihindeki celsede ara kararı olarak ve yasa yolları kapalı olmak üzere karar verildi.”